

[Fuglsang.]
af Sagen, vil afhænge af, om det er Mænd, der virkelig forstaar den Opgave, de skal gaa ind til; og det kan godt være, det vilde være klogt at begynde med een Konsulent og saa udvikle det videre, naar først han er kommet ind i det. Det er jo saadan, at det kan ikke klares alene med Statsforanstaltninger. Landbrugets Konsulenter har en stor Del af Æren, men de har ikke den hele, og Fiskeriets Konsulenter vil heller ikke kunne faa det, Fiskerne maa selv gøre en Indsats. Det maa vi forsøge paa at faa Fiskerne til, det mener jeg er af afgørende Betydning.

Til de Bestræbelser, som er fremme i dette Lovforslag, paa at forsøge at fremhjelpe Fiskerierhvervet kan jeg tilsige mit Partis Støtte. I hvilket Omfang vi skal begynde, om vi skal have to Fiskerikonsulenter, eller vi eventuelt skulde begynde med een, er noget, vi kan tale om, men i det store og hele er jeg og mit Parti villige til at gaa ind i en Forhandling for at faa det bedst mulige ud af det foreliggende Lovforslag.

Fraenkel: Forslaget hviler efter Bemærkningerne paa den Indberetning, som den højtærede Statsminister har modtaget under Titelen: „Rapport Nr. 1“ fra Markedsudvalget. Dette Markedsudvalg har ikke kunnet glæde sig ved nogen særlig Popularitet, navnlig ikke hos Pressen, men da man skal vise Retfærdighed ogsaa mod sine værste Modstandere, vil jeg sige, at helt uden Anledning har det jo ikke været, fordi man efter min Mening begyndte med noget for store Trommeslag fra Udvalgets Side ved Nedsættelsen. Naar man forbereder sig til et alvorligt Arbejde, er der en Maade, hvorpaa man kan gøre den allerbedste Reklame for sig, og det er ved at udføre Arbejdet og saa slaa paa Tromme bagefter.

Men skulde denne Mangel paa Popularitet have gjort Indtryk paa nogen, maa det jo i væsentlig Grad støtte disse ængstelige, naar jeg minder om, at det, der kommer frem gennem dette Forslag, i Grunden ikke er andet end Tanker, som har været fremme i det tidligere Udvalg, der blev nedsat til Undersøgelse af Fiskeriet, og som ligeledes har været fremme i de Forhandlinger, der i sin Tid blev ført af et Udvalg nedsat af Dansk Arbejde, som havde denne Sag til Undersøgelse.

Dette Udvalg traadte jo i Forhold til Politikken fra et andet Sted, end den højtærede Statsminister nu gør det, idet man

udarbejdede et Forslag til Optagelse af det egentlige Storfiskeri. Det var efter min Mening i Grunden det rigtige Sted at bygge op fra, og jeg beklager, at Udvalget ikke har taget sig Anledning til at udarbejde Forslag i saa Henseende. For den rigtig kraftige Udvidelse og Udvikling af Fiskerierhvervet bør efter min Mening finde Sted paa Basis af Storfisket, og da Storfisket under virkelig moderne Former. Jeg tænker paa Fabriksskibe og lignende, som skal fremstille den Fisk, der ikke kan afsættes umiddelbart i Markedet, under Former, som gør det muligt alligevel at afsætte den, og under Former, som gør det muligt at indvinde de meget betydelige Summer, som kan faas gennem en Mængde, der nu gaar til Spilde, og som med en hensigtsmæssig Teknik vil kunne anvendes dels til Foderstof, dels som Gødning.

Nu har den højtærede Statsminister imidlertid ønsket, forstaar jeg, at begynde paa det bestaaende Grundlag, og ogsaa dette er tilstrækkeligt til at bære de Foranstaltninger, som her bringes i Forslag. Vi maa jo vel erindre, at vi aarlig eksporterer 50 Mil. kg Fisk, og selv naar vi kun tænker paa Fiskeriet i de indre Farvande, et Fiskeri, der dog ikke er anlagt i den Maalestok, som jeg tænkte paa, naar jeg før talte om egentlig Stordrift, saa er det alligevel et Fiskeri af en saadan Betydning, først og fremmest for Fiskerne og dernæst for Landet i Almindelighed, at man maa sige: Det maa nu have den Støtte, som Staten kan give det gennem forskellige Institutioner. Dette er i og for sig ikke noget nyt, det er kun noget nyt for Fiskeriet, thi for Landbruget har saadanne Institutioner eksisteret i lange Tider.

En æret Taler nævnte, at Fiskerne selv maatte være med. Jeg mener, at vore Fiskere i høj Grad har været med tidligere. Naar vi tænker paa, at Produktionen fra Aarhundredets Begyndelse er øget til det dobbelte, ja vistnok mere end det dobbelte, hvis jeg husker ret, naar man tænker paa, at den i Redskaber og Baade anlagte Kapital er øget 2—3 Gange, saa maa man sige, at denne Præstation af et Erhverv, hvis Gennemsnitsindtægt ikke naar 2 000 Kr., virkelig er værd at tage Hatten af for, og i høj Grad opfordrer Staten til nu at bringe den Hjælp til Selvhjælp, som jo egentlig alle Partier er enige om, at det er Statens Pligt at yde.

Jeg nævnte Gennemsnitsindtægten for Fiskerne; den er, som sagt, kun ringe, og det Fænomen, som en æret Taler opholdt sig ved, nemlig at Tilgangen til Erhvervet,